Doğan Kardeş

Sayı : 127

31 Mart 1969
Pazartesi

Fiatı : 50 Kuruş

ZERO X

ALTIN TOHUM KAPTAN TRAVERS'LE ARKADAŞLARI YER İLE MARS ARASINDAKİ HALKA 9 UFAK GEZEGENİNE VARMIŞLAR, ELLİ YIL ÖNCE EKİLEN ALTIN TOHUMDAN BÜYÜK BİTKİLER TÜREDİĞİNİ GÖRMÜŞLERDİ. BİRDENBİRE SEVİNÇLERİ YARIDA KALMIŞ, OLGUNLAŞAN MEYVALARDAN ACAYİP TOHUMLAR SAÇILMAĞA BAŞLAMIŞTI... 2

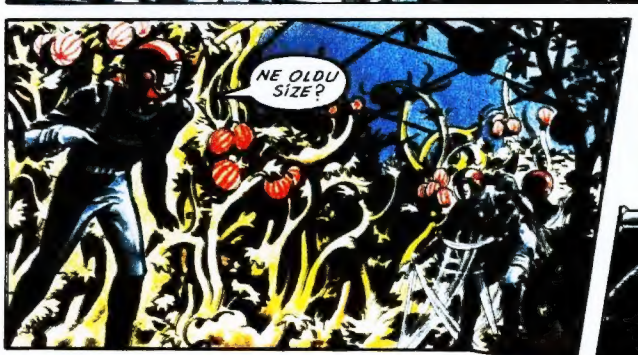

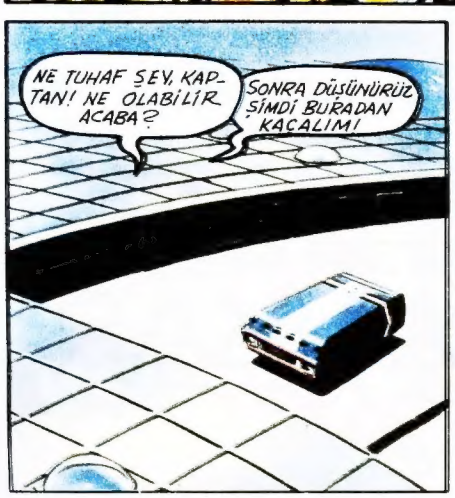

(Devamı son sayfada)

Çocuklar sizler için
500,000 LİRA
tutarında
ÖZEL İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Yapı ve Kredi Bankası'nın siz çocuklara yeni yıl armağanı: Yalnız çocuk hesaplarının katılabileceği 500.000 liralık özel ikramiye çekilişi.

Anne ve babanıza sorunuz: Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı? Bu çekilişe siz de katılabiliyor musunuz?

Y130

25 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 129 (MORAN - 225) — 134

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK
DERGİSİ

31 Mart 1969

Fiatı 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 5

Sayı: 689-127

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE
TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul * Doğan Kardeş P.K. 1146 - İst. * Yazı İşleri ve Abone Telefon : 27 34 54 - 55 - 56 * Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. * Altı aylık: 12,5 TL. * Yurt dışı Yıllık: 38 TL. * Yurt dışı altı aylık: 19 TL. * Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir * Yapı ve Kredi Bankası'nın Bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer: Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. * Basıldığı yer : Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

bes kıtadan

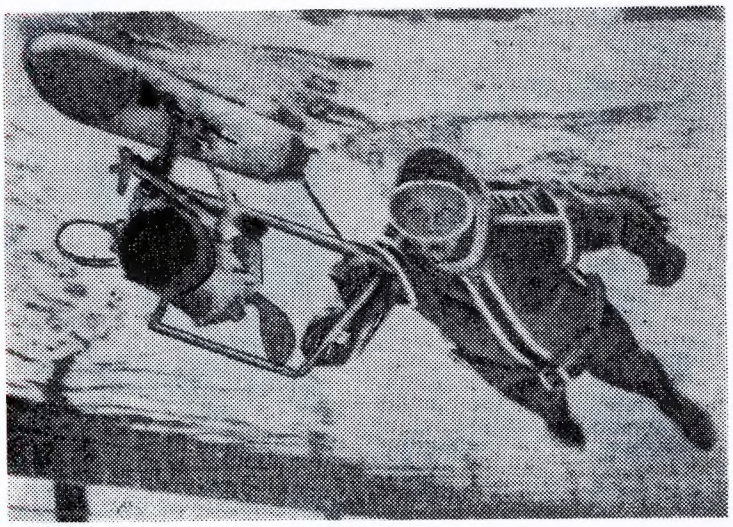

DENİZ BİSİKLETİ İLE HÜRRİYETİ SEÇTİ!...

Doğu Almanya'dan Batı'ya kaçanların sayısı gün geçtikçe çoğalıyor. Geçenlerde Bernard Boettger adındaki yirmi sekiz yaşında bir Doğu Almanya'lı mühendis, kendi buluşu olan bir deniz bisikletiyle baltık Denizi'ni geçerek, Danimarka kıyılarına çıkmayı başardı.

Boettger'in yaptığı deniz bisikletinin ağırlığı sadece 10 kg! Benzinle işleyen araç, fotoğrafta görüldüğü gibi peşine takılan, bir ya da iki kişilik volcusunu, saatte 5 km hızla sürükleyebiliyor.

Mühendis Boettger, hürriyetini sağlayan bisikletini tam iki yılda gerçekleştirebildi. Çünkü ilk yaptığı deneme bisikletine, Doğu Almanya makamlarınca el kondu ve Boettger devamlı göz hapsine alındı.

Ne var ki, kaçmayı kafasına koyan bu cesur ve becerikli adam yılmadı; tam tersine daha ölçülü davranmaya ve etrafını kollamaya başladı. Bu arada kendisine kaçma kolaylığı sağlamak için, Baltık kıyısındaki plâjların birinde yüzme öğretmeni olarak görev aldı. Bu görev sayesinde, sahil muhafızlarının gözüne görünmeden kaçma talimlerini rahatça yaptı.

Hürriyeti seçen Boettger, şimdi, Federal Almanya hükümetinin de desteğiyle, deniz bisikletini bir eğlence ve spor aracı olarak geliştirmek ve çoğaltmak üzere çalışıyor.

KİBRİT - KULE

Walter Huber, İsviçre'de yaşayan, sabırlı bir delikanlı. Yukarıda gördüğünüz minik çan kulesini tam 300 saatte yapmış. Kulenin mükemmel çalışan bir çalar saati de var!

Kulenin en büyük özelliği, üst üste konmuş 20.000 kibritten meydana gelmesi. Bununla beraber Huber, sigara tiryakisi değil.

DÜNYANIN EN PAHALI KEMANI

Dünyanın en meşhur kemanlarını yapan, bilindiği gibi 1644-1737 yılları arasında yaşamış Stradivarius adında bir İtalyan ustadır. İşte geçenlerde, Londra'da satışa çıkarılan ve Jack Morrisson adlı bir iş adamı tarafından yarım milyon Türk lirası karşılığında alınan bu keman, adı geçen ünlü ustanın imzasını taşıyor.

SEVİMLİ PRENS cici can ile

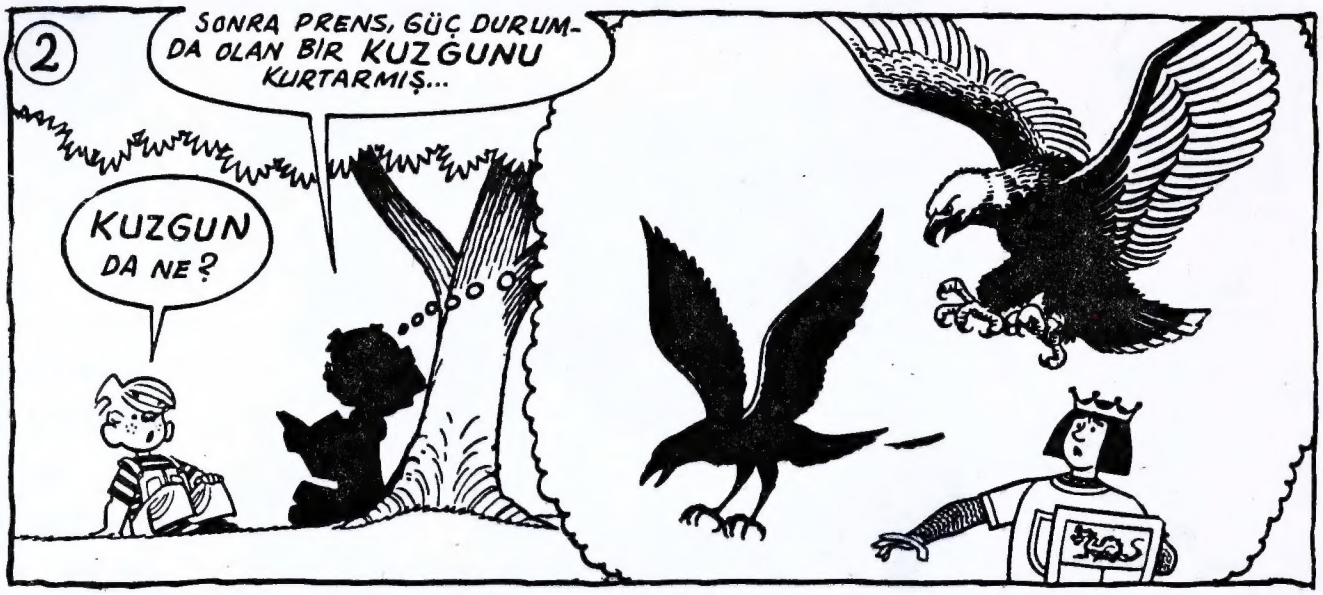

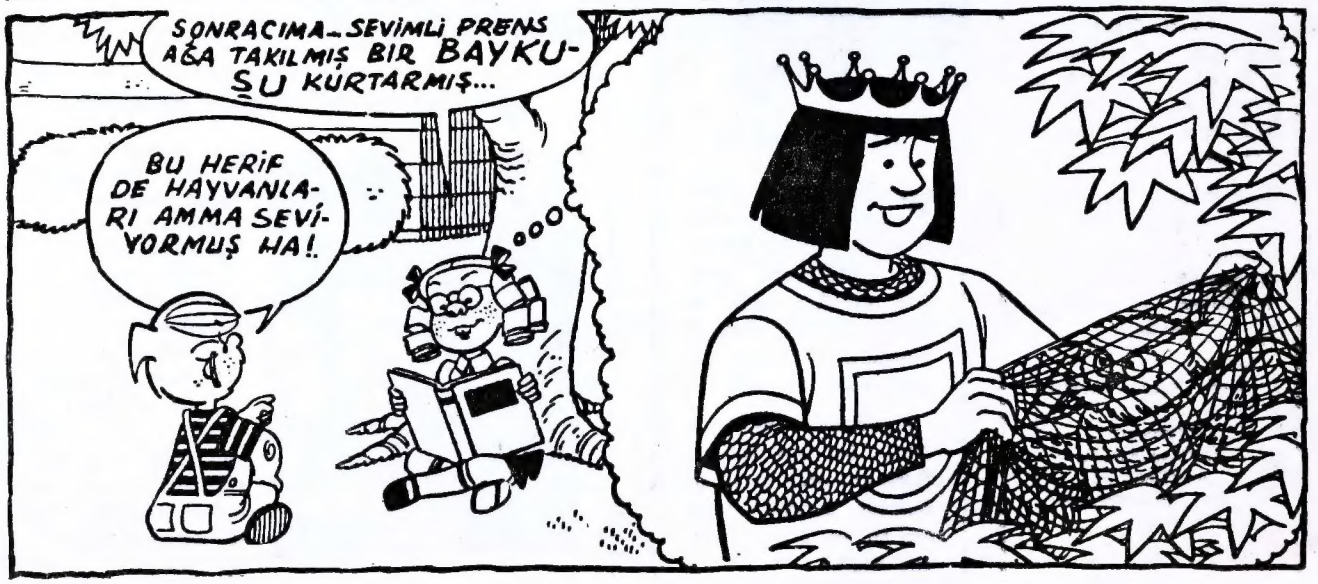

SIRMASAÇLI PRENSES dilek

SEPETTEKİ ÇOCUK

1572 yılında Fransa'da protestan mezhebinden olanlar hükümet tarafından takip ettirilmeye başlandı. Bunlardan çoğu öldürüldü, bir kısmı hapsettirildi. Birçoğu ise kaçarak canlarını kurtarmayı başardılar.

Bir adam, bir kadın ve bir eşek, çamurlu bozuk yolda yavaş yavaş ilerliyorlardı. Eşek, sırtındaki sepet ve torbaların yükü altında zorla adım atıyordu. Yaşlı kadın bir elini sepetin üstüne koymuş hem yürüyor hem de mırıldanıyordu:

— «Cesaret Armand... Cesaret yavrum benim. Yolumuz az kaldı cesaret.»

— «Evet anneciğim» diye boğuk bir ses ona cevap verdi. Adam huzursuzlukla etrafına bakınarak:

— «Konuşmayın artık konuşmayın» dedi.

— «Ama Daniel etrafta kimsecikler yok ki!..»

— «Hiç belli olmaz konuşmayın. ağaçlardan bile korkuyorum. Dikkat! Bir ses duydum... birileri geliyor... Eyvah askerler.»

Gerçekten de bir grup atlı dönemeçte gözüktü. Kadın korkuyla durakladı, adam onu arkasından iterek:

— «Yürü Marie, durma» dedi. «Kaçmaya çalıştığımızı fark ederlerse yandık.

Kadın sepetin üzerine doğru eğilerek:

— «Armand, sakın kımıldama» dedi. «Ne olursa olsun sesini çıkarma.»

Kadınla adam yollarına devam ettiler. Askerlerin yanından geçerlerken onları hürmetle selâmlamayı unutmadılar. Atlılar onlara aldırmayıp geçtiler.

— «Gidiyorlar. Kurtulduk!» dedi adam.

— «Allaha şü...»

— «Hey siz!»

Kadınla adam yerlerine çakılıp kaldılar. Korkuyla dönüp baktılar. Askerlerden biri atını onlara doğru sürmüş geliyordu. Bir saniye sonra yanlarındaydı.

— «Kimsiniz siz?» diye sordu. «Nereye gidiyorsunuz?»

Adam başından şapkasını çıkararak:

— «Benim adım Daniel efendim» dedi. «Thorigne'de dokumacılık yapıyorum... Bu da karım Marie. Lisogne'a, mallarımızı pazarda satmaya gidiyoruz.»

— «Anladım. Peki evinizde hiç kimse kalmadı mı?»

— «Oğlumuz Armand kaldı efendim. Küçük fakat akıllı bir çocuktur.»

— «İyi iyi... Biliyorsunuz, son günlerde pis protestanlar Fransa'dan kaçıp duruyorlar. Yoksa siz de onlardan mısınız?»

Daniel Bonnet gülümsemeye çalışarak cevap verdi.

— «Kaçmak mı? Neden kaçalım? Hem çocuğumuzu evde bıraktığımızı söylemiştik.»

— «Evet doğru. Biliyor musunuz ben ve arkadaşlarım bu pis kaçakları yakalamakla görevlendirildik... Eşeğiniz neler taşıyor bakalım.»

— «Pazarda satacaklarımızı efendim.»

— «Nedir bakalım pazarda satacaklarınız» diyerek asker elini sepete doğru uzattı.

— «Bez efendim, lütfen bozmayın yoksa kimse almaz.»

O sırada yüz metre kadar uzakta duran diğer askerler:

— «Hey, Jean» diye bağırdılar. «Geliyor musun?» Gelmiyor musun? Biraz acele et.»

— «Geliyorum!» diye asker cevap verdi ve sonra yeniden sepete bakarak:

— «Demek bez var bunun içinde. Halbuki bu kadar büyük bir sepete rahatlıkla bir çocuk sığabilir. Ne dersiniz?»

— «Bir çocuk mu?»

— «Tabii.»

Bunu söyledikten sonra asker hızla kılıcını çekip sepete batırdı. Sonra kılıcını geri çekerek kınına koydu ve:

— «Geçin bakalım, benim bezlerle işim yok.» dedikten sonra atını arkadaşlarına doğru sürdü.

Marie ve Daniel Bonnet yerlerinden kımıldamadılar. Taş kesilmişlerdi sanki. Boş gözlerle sepete bakıyorlardı. Sonra Marie kekeleyerek:

— «Armand... Öldürdü onu Armand'ımı öldürdü.»

Daniel:

— «Sus!» dedi. «Uzaklaşalım buradan, gel Marie.»

Birkaç mil gittikten sonra ana yoldan ayrıldılar. Ormanın içine saptılar. Eşeği durdurdular. Sepeti hemen yere indirdiler. Üstündeki ipleri çözerek kapağını açtılar.

Büyük bir sevinçle, Armand'ın onlara korku dolu gözlerle baktığını gördüler.

Çocuk kan içindeydi, askerin kılıcı kalçasını delip geçmişti. Marie haykırdı:

— «Yaralamış! Armand'ımı yaralamış!»

— «Ama ben hiç konuşmadım anneciğim» dedi çocuk. «Çok canım acıdı ama hiç konuşmadım.»

Birkaç gün sonra Armand, anne ve babasıyla birlikte kendilerini hürriyete kavuşturacak gemiye biniyorlardı.

HAYVAN MASALLARI : 13

KİLER GÖÇEREN FARE

Yazan: **EFLÂTUN CEM GÜNEY**

Bir varmış, bir yokmuş. Bir gün bir ev faresi ile, bir tarla faresi el, ayak uğramaz bir yerde buluşmuşlar da kendi dillerince konuşuyorlarmış. Farelerin boğaz derdinden başka ne derdi olur, eloğlu gibi dedikodu yapacak değiller ya!

Tarla faresi, iki yanına şöyle bir bakındıktan sonra:

— «A küçük komşum; kurdun, kuşun kulağı çınlasın, bu yıl harman sonu yüzümüzü güldürdü. Kilerimi tıka basa öyle bir doldurdum ki, bir görsen, ağzının suyu akar.» diye böbürlenmiş.

Ev faresinin garibine gitmiş bu. Öyle ya, yuvası ne ki, kileri ne olsun tarla faresinin!

— «A büyük komşum,» demiş. «Benim el malında gözüm yok, ne diye ağzımın suyu aksın. Ama, merak ettim doğrusu. Gidip bir görebilir miyim?»

Tarla faresi de:

— «Hay hay, ayağını taştan esirgemedikten sonra, düş ardıma!» demiş ve alıp götürmüş yurduna, yuvasına; kilerinde nesi var, nesi yoksa, bir bir göstermiş ve sonra koltuklarını kabartarak:

— «Nasıl» demiş, «sende de var mı bunlar? Yoksa mısır koçanı mı geveleyip duruyorsun?»

Ev faresi gülmüş bu söze:

— «Hele şu övündüğün şeye bak! Bir avuç darı, bir avuç da saman dedikleri sarı. Doğrusu, ben bunlara malım var demeğe utanırım. Kuyruğunu bir kapana kıstırmaktan korkmazsan, sen gel, gel de benimkini bir gör. Alimallah, aklın yerinden oynar da akı, karayı yitirirsin!»

Tarla faresinin ağırına gitmiş bu söz:

— «Kapandan korkanın kuyruğu kopsun, düş önüme!» diyip düşmüşler yola. Az gitmişler, uz gitmişler, bir evin duvar deliğinden içeriye girmişler. Bir de ne görsünler! Çuvallar sırt sırta, külekler tıklım tıklım; unun, bulgurun lâfı mı olur, yağ küpünden, bal küpüne kadar ne ararsan var. Kiler dediğin de böyle olur!

Tarla faresinin parmağı ağzında kalmış, ev faresine dönüp:

— «A ufacık,» demiş. «Gözlerime inanamıyorum doğrusu, bolluk içinde yüzüyorsun. Ya ne diye hergün helva pişirip de yemiyorsun?»

Ev faresi boynunu bükmüş:

— «Sorma orasını, sorma» demiş. «Ocak başına varamıyorum; varsam bile, duramıyorum. Bir kocakarı var orda, sinek dahi uçurmuyor! Kurduğu kapana bir düşersem, vay geldi başıma!» dahasını demeğe kalmamış, küpün, küleğin dibinde bir karaltı ilişmiş gözlerine.

Meğer, kocakarının canı yanmış da bu farenin elinden; bir arzuhal yazmış kediye:

«Bu Allahın belâsı kuyruğunu yay ediyor; unu, bulguru pay ediyor. Burnunu sokmadığı küp, külek kalmadı kilerde; ne var, ne yok daldı. Son umudum sende kaldı. Tez vakitte, tez saatte şu mendeburun ya ölüsünü, ya dirisini getirirsen eğer, sana istediğin kadar ciğer! diye.

İşte ev faresinin gözüne ilişen karaltı. Bu kara kedi değil mi imiş. Bir görüşte tüyleri diken diken olmuş ama, pek okadar korkuya papuç bırakmamış:

— «Bu kara düşman karanlıkta göz parlatıp duruyor, ama, ağzına lâyık bir tarla faresi dururken benim neyime imrenecek, etim ne ki budum ne olsun; kuyruğumla mı doysun, kulağımla mı doysun!» diye; bir gözü kedide, bir gözü delikte, kopacak kıyameti beklerken, tarla faresinin de gözlerine ilişmesin mi o!

— «Şu kara yumak da ne oluyor? Yorgun gibi, dalgın gibi bir hali var.» diye sormuş. Ev faresi de acır gibi yaparak:

— «Haaa, o mu?» demiş, «dertlinin biri. Sizlere ömür, dün anacığı öldü; dünya başına zindan oldu. Ben, bir kuru teselli verdim ama, başını kaldırıp da bana mı demedi. Sevabına, sen de bir başsağlığı dilesen, nasıl olur. Belki, bu kara yazılının yüreğine su serpilir!» diyince, tarla faresi yaklaşmış kediye: «başın sağ olsun!» demeye...

Ama karakedi, ne tarla faresinin yüzüne bakmış, ne sözüne, yayından fırlayan bir ok gibi atılmış, ev faresinin üzerine... Ama, ne yemiş, ne birşey demiş. Hemen ocak başına götürüp kocakarının önüne koymuş. Sevinmez olur mu hatuncuk! Bir yerine iki ciğer almış kediye. O da yemiş, içmiş; düğün, bayram eylemiş.

Haa, tarla faresi mi dediniz? Ev faresinin başına gelenleri görünce o:

— «Adam sende! Bu kilerde böyle korkulu bir rüya görmektense, gider, kendi tarlalarımı istediğim gibi ölçüp biçerim; doymıyacak ne başım var» diyip yerine, yuvasına dönmüş.

AKILLI EŞEK

Harman zamanıydı. Dövene koşulan öküz, sahibine bir haftadır hasta olduğunu söyleyip işten kaçıyor, ahırda yan gelip yatıyordu! Öküzün işten kaçması eşeğin zararınaydı. İş geri kalmasın diye köylü eşeği dövene koşuyordu. O akşam yorgun argın ahıra gelen eşeğe öküz sordu:

— «Nasıl zor gelmiyor ya, eşek kardeş?»

Zavallı eşeğin yorgunluktan sesi zor çıktı:

— «Eh, ne yapalım sen iyileşinceye kadar katlanacağız.»

— «Ali ağa bir şey demiyor mu?»

— «Yoo... Bir şey demiyor. Ama bugün bir ara baktım köyün kasabıyla konuşuyordu...»

ASTRONOT OLURMUŞ

Çetin'in annesi okula, oğlunun öğretmeniyle konuşmaya gelmişti. Çetin'in kabiliyetini öğrenmek istiyordu.

— «Acaba, oğlum için en iyi meslek ne olabilir dersiniz, efendim?»

Öğretmen hiç düşünmeden annenin sorusuna cevap verdi:

— «Hanımefendi, hiç tereddüt etmeyin oğlunuz ünlü bir astronot olabilir.»

— «Ya?.. Peki nasıl anladınız bunu?»

— «Çok basit. Ben ders anlatırken Çetin hep havalarda. Uzayın derinliklerine dalıp gitmiş. Kendisine bir soru sorunca da gökten düşmüş gibi oluyor.»

Tarzan

20 TARZAN'LA DOSTU ARSLAN JAD-BAL ORMANDA BİR AYI İLE KARŞILAŞIRLAR. AYI TARZAN'A SALDIRACAĞI SIRADA BİR ADAM AYIYA ATEŞ EDER.

AVIMI ÖLDÜRMEDİĞİN İÇİN ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM ARKADAŞ!

AMA SEN ATEŞ ETTİN ONA!?

YİNE DE ÖLMEDİ TAŞ KESİLMİŞ GİBİ DİMDİK AYAKTA DURUYOR.. ÇOK TUHAF, NE OLDU ACABA? İZAH EDER MİSİN!..

TABİ... TABANCAMIN KURŞUNLARI İLAÇLIDIR. KİME DEĞERSE İPNOTİZE EDER. BEN NE İSTERSEM ARTIK ONU YAPAR. SADECE BENİ DİNLER!

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

11-26-1916

JAD-BAL... KENDİNE GELİYOR. BENİ KURTARMAK İÇİN AZ DAHA PARÇALANACAKTI

JOHN ELARDO

NE O, YOKSA SEN DE VAHŞİ HAYVAN TERBİYECİSİMİSİN ARKADAŞ?

HAYIR, BEN TARZAN'IM... BU VAHŞİ DEDİĞİNİZ HAYVANLARIN HEPSİ BENİM DOSTUMDUR..

ADIM, ANTON LİVAKTIR DÜNYANIN EN ÜNLÜ VAHŞİ HAYVAN TERBİYECİSİYİM!

BU SİLAHI HAYVAN AVLAMAK İÇİN Mİ KULLANIYORSUN?

BİR ZAMANLAR BÖYLE BİR TABANCAYA FİLAN İHTİYACIM YOKTU... FAKAT ÇIKTIĞIM BİR AVDA...

BİR GÜN VAHŞİ BİR KAPLAN ÜZERİME SALDIRIP YÜZÜMÜ PARÇALADI. BU HALE SOKTU BENİ. ONDAN SONRA BEN DE..

BU İLÂCI İCAT ETTİM. BU SİLÂHLA EN KORKUNÇ, YIRTICI HAYVANLARA BİLE İSTEDİĞİMİ YAPTIRABİLİYORUM..

DEMEK İLÂÇ BİR SÜRE İÇİN HAYVANLARI UYUŞTURUYOR..

... VE SEN NE EMİR VERİRSEN ONU YAPIYORLAR...
MESELÂ, BU BİR ALASKA AYISIDIR. ONU, NEREYE GİDERSEM YANIMDA GÖTÜRÜYORUM. BANA ÇOK FAYDASI DOKUNUYOR. KORUYUCUM BENİM O...
SENİN ŞU ARSLAN DA PEK HOŞUMA GİTTİ DOĞRUSU...
GRRR!
BÖYLE BİR ARSLANIN KOLLEKSİYONUMDA OLMASINI İSTERDİM... ONU DA BU.
TABANCAMLA EMRİME ALIR, BÜTÜN DÜNYAYI DOLAŞTIRIR HER YERDE İNSANLARI HAYRETTEN, HAYRETE DÜŞÜRÜRDÜM...
NE DERSİN? ARKADAŞIN JADBAL'I BANA VERİR MİSİN? YOKSA BANA, ONA BENZER MEZİYETLİ BİR ARSLAN BULURMUSUN SAYIN TARZAN?
İNDİR ŞU SİLÂHI ELİNDEN BİR KAZA ÇIKACAK...
12-3-1917
KORKMA... KURŞUNLARIMI BOŞ YERE KULLANMAM BEN.. SÖYLE, BANA YARDIM EDECEKMİSİN?
HAYIR! ZAVALLI HAYVANLARI SENİN EMRİNE VERİP, ESİR ETMEK İSTEMEM...
ONLAR BU ORMANLARDA HÜR VE MUTLU YAŞIYORLAR..
AMA BEN AKLIMA KOYDUĞUMU YAPARIM...
SEN DE BİRAZ SONRA EMRİME GİRİP EMİRLERİMİ YERİNE GETİRECEKSİN TARZAN!
ARKASI VAR
Tm Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

BİR ATOM DENİZALTISININ BELLİ BAŞLI BÖLÜMLERİ

(1) Uskur. (2) Dümen. (3) Türbin motorlarının bulunduğu bölüm. (4) Radyasyon geçirmeyen bölme. (5) Sarnıçlar. (6) Polaris füzelerinin kapakları. (7) Kumanda salonu. (8) Su üstündeki seyir esnasında kullanılan radar anteni (9) Ezdik cihazı anteni. (10) Periskop. (11) Kontrol odası. (12) Brifing salonu. (13) Torpil kovanları. (14) Yemek salonu. (15) Yatakhane. (16) Mutfak (17) Komutan odası ve polaris füzelerini ateşleme yeri (18) Jiroskop. (19) Polaris füzeleri (20) Atom reaktörü. (21) Yedek türbin. (22) Jeneratör. (23) Ana türbin.

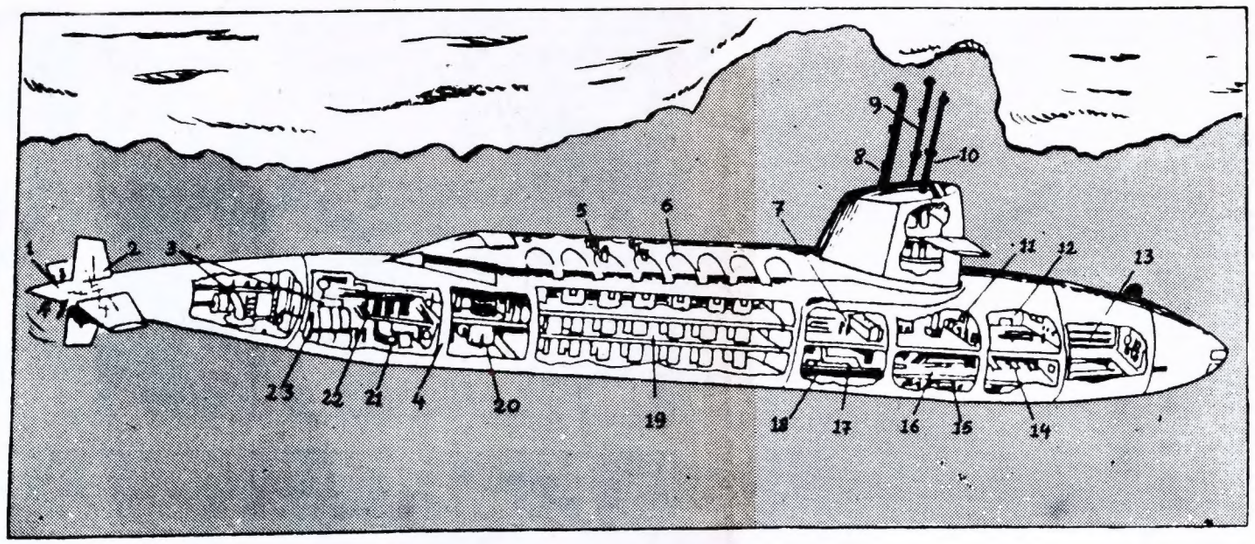

«DENİZLER ALTINDA İKİYÜZBİN FERSAH»

Atom denizaltıları, Uranyum 235'in Sağladığı enerji ile hiç karaya uğramadan üçyüz bin kilometrelik yol yapabiliyor. Bunların, 300 m. derinlikteki hızları da saatte 65 km.

DENİZALTININ KISA TARİHİ

İlk kullanılabilir denizaltı, Holândalı fizikçi Cornelius van Drebbel'in 1620'de yaptığı denizaltıdır. 18'inci yüzyılda denizaltı yapımı biraz daha gelişmiş, David Bushnell adlı bir Amerikalı, «Turtle» adlı denizaltısıyla dalış denemeleri yapmıştır. 1819'da Amerikalı Coessin kardeşlerin yaptıkları denizaltı, tarihte ilk defa bir savaş aracı olarak kullanılmıştır.

Buhar gücüyle giden ilk denizaltıyı İngilizler, elektrik gücüyle giden ilk denizaltıyı ise Fransızlar, 19'uncu yüzyılın sonlarında denize indirmişlerdir.

Birinci Dünya Savaşında Alman denizaltıları, İkinci Dünya Savaşında ise Amerikan denizaltıları, savaşın kaderinde önemli rol oynamışlardır.

Atom gücüyle işleyen «Nautilus» adlı ilk denizaltıyı 1955'te Amerikalılar gerçekleştirmişlerdir. Bu tarihten sonra İngiltere, Fransa ve Sovyet Rusya da atom denizaltılarına sahip olmuşlardır.

Modern atom denizaltıları 300 metre derinlikte saatte 65 km. hızla hareket edebiliyorlar. «Harekete hazır ol». Bu emri duyan görevliler mekanik araçlarla reaktörün merkezindeki kapakları açıyorlar. Böylelikle yakıt olarak kullanılan uranyum 235'in enerjisinin serbest kalması sağlanıyor. Bu enerji iki bağımsız devreden geçirilerek türbinleri çalıştıracak buhar elde ediliyor. Türbinlerin çalışması ile onlara bağlı olan pervane de dönmeye başlıyor.

Reaktör, radyasyon geçirmeyen kurşun yüzeyler arasına yerleştirilmiştir.

Uranyum 235'in sağladığı enerji denizaltıya hiç karaya uğramadan üçyüzbin kilometrelik yol katetmek imkânını veriyor.

Reaktörün yan kısmında makina dairesi yer alır. Bunun yanında 4500 kilometre uzaktaki hedefleri bile kolaylıkla vurabilen polaris füzeleri vardır.

Gemiciler için macera, gemi denizin altına indiği vakit başlar. Atom denizaltılarının inebildikleri derinlik bir sır olarak saklanıyorsa da bunun 300 metre kadar olduğu sanılıyor. Balinaya benzeyen atom denizaltısının hızı şimdiye kadar yapılanlarınkinin kat kat üstünde: Saatte 65 km.

Denizaltıda çalışan gemicilerin hepsi yaşları onsekiz ile yirmi arasında değişen gençler. Sekiz saat çalışmadan sonra dört saat dinleniyorlar.

Geminin kalbi kontrol odası. Burada belki binlerce gösterge, ışıklı idare araçları akustik alarmlar bulunmaktadır. Emirleri geminin her tarafına ulaştıran ve uzunluğu yetmiş kilometreyi bulan kabloların başlangıç noktası burası.

Uzunluğu 130 metre, taşırma tonilatosu (ağırlığı) ise 8.000 ton olan atom denizaltısı yaklaşık olarak birbuçuk milyar liraya mal oluyor Uzunluğu 90 metre taşırma tonilatosu 4.000 ton olan daha küçük bir denizaltıya beşyüzmilyon lira değer biçiliyor.

Atlas Okyanusunda geçen yıl 99 kişilik mürettebatı ile kaybolan Scorpion denizaltısı da bu tipte bir gemi idi. Başlıca görevi savaşta düşman gemi ve denizaltılarını batırmaktı.

Bu denizaltılarda düşmana karşı Subroc denen torpiller kullanılıyor. Torpiller 6.60 metre boyunda. Basınçlı hava ile fırlatılan Subroc bir müddet denizin altında gittikten sonra yüzeye çıkıyor bir müddet de böyle gittikten sonra bir paraşütle frenleniyor ve yeniden denizaltı yolculuğuna başlıyor ve içindeki otomatik idare araçları vasıtası ile hedefi buluyor.

50 KİLOMETREDEKİ HEDEFE ATILABİLEN SUBROC TORPİLİ

(1) Atılan Subroc torpili bir müddet denizin altında gider

(2) Yüzeye çıktıktan sonra yörüngesinin büyük bir kısmını havada kateder.

(3) Paraşütle frenlendikten sonra yine denizin altına girer ve hedefi bulur.

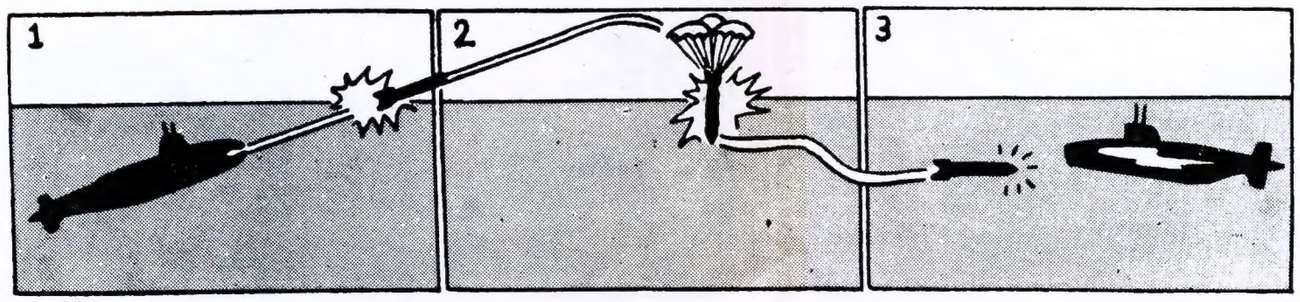

PARA BİRİKTİRME FONU

PARA BİRİKTİRME FONU MART ÇEKİLİŞİNE KATILABİLMEK İÇİN

PARA BİRİKTİRME FONU Mart Çekilişi kuponlarının sonuncusu olan 5 numaralı kuponu da bu sayımızın son sayfasında yayımlamış bulunuyoruz. Bu çekilişe ait 1, 2, 3, 4 numaralı diğer kuponlar, Doğan Kardeş'in bundan önceki Mart sayılarında çıkmıştı.

MART ÇEKİLİŞİNE NASIL KATILACAKSINIZ?

1 — Kesip sakladığınız bu beş adet kuponu bir arada, bir zarfın içine koyunuz.

2 — Zarfın arka kısmına adınızı, soyadınızı, ev adresinizi mutlaka yazınız.

3 — Zarfınızı en geç

21 NİSAN 1969

Pazartesi günü akşamına kadar
elimize geçecek şekilde şu adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
PARA BİRİKTİRME FONU
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 5
İSTANBUL

DİKKAT! ŞUBAT ayı, PARA FONU kur'asında kazanan kardeşlerimizin adlarını ileriki sayılarımızda bildireceğiz.

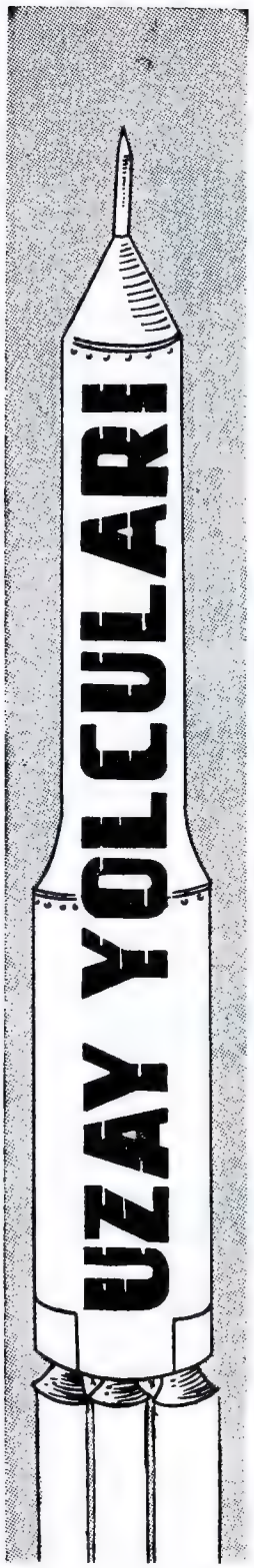

YAZANLAR :
Nan Hayden Agle
ve
Ellen Wilson
ÇEVİREN :
Fikret ARIT

Vali, Centerville İlkokulu beşinci sınıf öğrencilerinden Abercrombie, Benjamin ve Christopher'in üç şeref yarışmacısı olarak seçildiklerini açıklayınca salon alkıştan yıkıldı...

Nihayet son okul günü olan cuma geldi çattı.

Saat 10 da zil çaldı. Beşinci sınıf öğrencileri uslu-akıllı merdiveni inip toplantı salonuna girdiler Okulun bu en önemli toplantısında çok önemli bir kişinin, beklenmedik bir konuğun konuşma yapacağı hakkında söylentiler vardı.

Bayan Lippy göğsüne, öğrencilerinin verdiği pembe güllerden nefis bir demet iliştirmişti. Altıncı sınıfın arkasında, tertemiz kıyafetleri ile sıralarında dimdik oturan öğrencilerine sevgi dolu gözlerle bakıyordu.

Daha küçük sınıflar salonun soluna düşen sıraları doldurmuştu. Arka sıralarda yalnız anneler ve babalar, büyükanne ve büyükbabalar, teyzeler ve halalar, amcalar ve dayılar, kardeş çocukları oturuyordu. Orada burada, büyüklerinin kucaklarında kıvıl kıvıl eden bebekler de vardı.

Çiçek sepetleri ile donatılmış sahnenin sağında Bay Nickerson oturuyordu. Yakasına bir çiçek iliştirmişti. Yanındaki iki sandalye boştu. Ayak sesleri diner-dinmez kalktı. Tatlı bir sesle salondakileri selâmladı:

— «Toplantımızın şeref konuğu geciktiği için biz proğrama başlayacağız» dedi. «Önce okul şarkısı söylenecek.»

Müzik öğretmeni piyanonun başına geçti. Bütün çocuklar «Centerville, Sevgili Centerville» şarkısını söyledi.

Sonra beden eğitimi öğretmeni ödülleri verdi. Son ödülü alan Woody, herkesin gıpta ile baktığı bronz madalyası ile yerine dönerken, Bay Nickerson:

— «Konuğumuz geldi» dedi.

Herkes yüzünü salonun giriş kapısına çevirdi. Peşinde yardımcısı ve boynundan sarkan fotoğraf makinesi, flâşı ile bir fotoğrafçı olduğu halde şeref konuğu salona girdi.

Tam bu ânı bekliyormuş gibi Susan'ın küçük kardeşi ağlamaya başladı ve dışarı götürüldü.

Bay Nickerson konuğunu karşılayıp sahneye çıkardıktan sonra salondakilere döndü:

— «Öğrencilerim ve dostlarım, sizlere Sayın Valimizi tanıtmakla şeref duyarım.»

Vali!..

Salonun kenarlarında duran öğretmenlerin telâşlı işaretleri ile çocuklar ayağa kalktılar. Hep bir ağızdan:

— «Günaydın Sayın Valimiz» dediler.

Vali bu karşılanıştan memnun olmuştu. Çocuklardan herhangi birinin babasından daha yaşlı değildi. Onlar gibi de sevimliydi. Konuşmasına başladı:

— «Bay Nickerson, öğretmenler, sayın bay ve bayanlar, çocuklar. Sevimli şehriniz-eee...»

Yardımcısı imdadına yetişti:

— «Centerville...»

Vali devam etti:

«Evet, Centerville'e gelebilmekten ötürü çok mutluyum... Centerville güzel bir şehir. Güzel okulları var. Çocuklar... At ve araba büyükbabalarınızın babaları çağına aittir. Otomobil büyükbabalarımız ile anne ve babalarımızın çağına aittir. Uzay ise sizlere ve gelecek kuşaklara ait olacaktır. Bu salonda geleceğimizin öncülerinden, dış uzayın kâşiflerinden birkaç çocuğun bulunduğundan eminim.»

Bu sözler üzerine Abercrombie büsbütün dikleşerek Benjamin'i dürttü.

Benjamin daha dikleşerek Christopher'i dürttü.

Christopher de daha dikleşti. Abercrombie'ye yetişmediği için de John Armstrong'u dürttü.

Vali konuşmasına devam etti:

— «Eminim, çünkü ulusal kompozisyon yarışmasına tüm eyalet içinde en çok katılma bu okuldan oldu. Şimdi size «Uzay Çağından Anladıklarım» yarışmasının sonuçlarını bildireceğim.»

Vali gözlüklerini taktı. Cebinden çıkardığı bir kâğıttan okumaya başladı:

— «Yarışmada birinciliği Capitol City'deki Montrose Okulu altıncı sınıf öğrencisi Jacob Stanowitz kazanmıştır.»

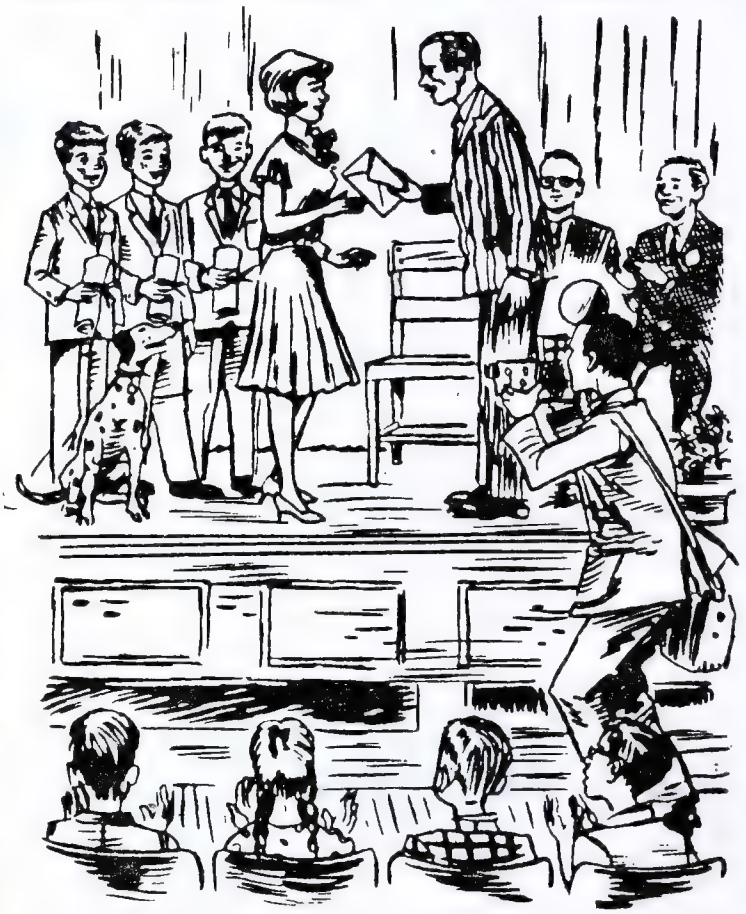

Vali, Bayan Lippy'e Washington'a gidecek grubun yöneticisi olarak seçildiğini bildirdi.

Kimse Jacob'u tanımadığı ancak pek azı Montrose Okulu'nun adını duymuş olduğu halde herkes terbiyeli terbiyeli alkışladı.

— «Eyaletteki ikinci ödülü Middleburg'dan Mary Josephine Smith kazanmıştır.»

Yeni bir alkış oldu. Fakat ilkinden daha azdı bu. Kimdi ki Mary Josephine Smith?

Vali boğazını temizledi:

— «Bu ödüllerden ayrı, eyaletten üç şeref yarışmacısı olarak da, yalnız Centerville İlkokulu beşinci sınıf öğrencilerinden Abercrombie, Benjamin ve Christopher seçilmişlerdir.»

Üçüzler:

— «Yaşasın...» diye bağırdılar.

Fakat valinin sözleri biter-bitmez gökgürültüsü gibi öyle bir alkış kopmuştu ki, kimse üçüzlerin bağırtısını duymadı. Herkes durmamacasına alkışlıyordu. En çok ve en gürültülü şekilde alkışlayanlar da arka sıralardaki Büyükanne ile Bayan Lippy ve beşinci sınıf öğrencileri, bir de sahnedeki Bay Nickerson idi.

Tüm eyaletin şeref yarışmacıları... İnanılmayacak kadar mutlu bir sonuçtu bu.

Vali, alkışların dinmesi için elini kaldırdı. Daha söyleyecekleri vardı:

— «Bu üç genç yazar uzay çağı hakkında öyle bilgi vermişler ve öyle heyecan göstermişlerdir ki, birinci ve ikinci olan yarışmacılarla birlikte onları da Washington'a göndereceğiz».

Yeni bir alkış koptu.

Üçüzler «Washington Washington» diye mırıldanarak birbirlerini dürtüyorlardı.

Abercrombie «Deniz Kuvvetleri rasathanesine gider güzel bir teleskoptan gezegenlere bakarım» diye düşünüyordu.

Benjamin «Smithsonian Enstitüsü'ne gider Lindbergh'in Spirit of St. Louis adındaki uçağını Wright Kardeşler'in uçağını, gerçek bir roketi ve belki de Paris'teki havacılık sergisinden döndüyse, Shepard'ın Mercury kapsülünü görürüm» diye düşünüyordu.

Christopher «Goddard Uzay Uçuş Merkezi'ne gider, uydularla nasıl haberleşildiğini görürüm» diye düşünüyordu.

Sonra üçü de aynı şeyleri düşündüler : «Belki Beyaz Saray'a gider Başkan Kennedy'yi görürüz. Uzayla o da bizim kadar ilgili. Kimbilir belki oradan Wallop's İsland'a, ya da Cape Canaveral'e gider gerçek bir fırlatış görürüz.»

Bay Nickerson üçüzleri sahneye çağırdı. Çocukların ellerini sıkan Vali geniş bir gülümseme ile:

«Sizin üçüz olduğunuzu kimse söylemedi bana» dedi. «Üçü de birbirinin eşi olan üç şeref ödülünün, birbirinin eşi olan üç çocuğa verilmesi ne mutlu bir raslantı, değil mi?»

Vali gene gülümseyerek çocuklara kırmızı, beyaz ve mavi renkli bir kordelâ ile bağlı tasdiknamelerini verdi. Çocuklar mutlu mutlu gülümsediler. Herkes el çırptı da el çırptı. O sırada John Paul Jones toplantı salonuna girdi. Bir defa havladı. Tam üçüzlerin fotoğrafı çekileceği sırada da yanlarına koşup fotoğraftaki yerini aldı.

Göğsündeki güller gibi güzel olan Bayan Lippy de sahneye çağırıldı. Vali nazik bir şekilde onun önünde eğildi ve:

— «Eyaletimizden Washington'a gidecek grubun yöneticisi olarak sizi Washington'a gitmeye dâvet yetkisini bana verdiler» dedi. «Pazartesi günü bir jet uçağı ile yola çıkmak üzere hazır olabilir misiniz?»

Bayan Lippy çok sevinmişti. Mutlu bir gülümseme ile:

— «Hazır olurum» dedi.

Üçüzler birbirlerini dürttüler:

— «Washington. Jet uçağı... Yaşasın... Bayan Lippy de geliyor.»

Gazete için daha fazla fotoğraf çekmek üzere flâşlar yeniden parladı. Sahnedeki herkes, başka herkesle el sıkışıyordu.

— BİTTİ —

Oyun Eğlence

İKİ OYUN

ÜÇ ŞİŞE ya da ÜÇ TENEKE OYUNU — Bu oyunu açık havada 10 veya daha fazla arkadaşınızla oynayabilirsiniz.

Yere bir çember çizilip bunun ortasına üç şişe veya teneke kutu dikilir. Çocuklardan biri efe olur ve bunların başında durur. Diğer çocuklar daha büyük bir daire yaparak çevreye sıralanırlar. Ellerindeki futbol topuna sıra ile vurarak ortadaki şişeleri düşürmeye çalışırlar. Ebe de buna engel olmaya çalışarak kalesini korur. Şişelerden birini doğrudan doğruya topla düşüren ve ebenin düşürmesine sebep olan oyuncu onun yerini alır.

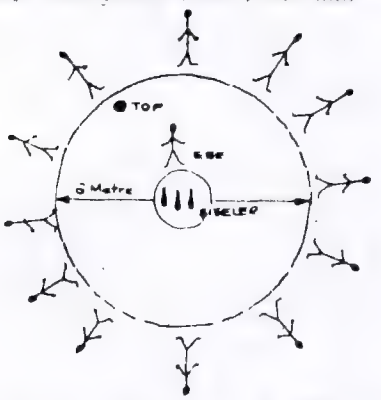

KAPLAN AVI — Eski bir Çin oyunu olan bu oyun 12-24 kız ve erkek çocukla oynanır. Oyuncular Avcılar ve Kaplanlar olmak üzere iki takıma ayrılırlar. Kaplanlar tek tek bütün oyun alanına yayılırlar. Avcılar da el ele tutuşarak onları kovalar. Bir veya birkaç kaplana yaklaşınca iki uçtaki oyuncu koşarak el ele tutuşur. olmak üzere iki takıma ayrılırlar. Kaplanlar çember kapanmadan veya avcıların kollarının altından kaçmaya çalışırlar. Yakalanan kaplanlar oyundan çıkarılır. Oyun bütün kaplanlar yakalanıncaya kadar devam eder, yahut 5 dakika sonra oyuncular yer değiştirir, yani kaplanlar avcı, avcılar kaplan olur.

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Bir denizimiz. Denizleri, gölleri, ırmakları, pınarları meydana getiren saydam madde. 2) Üye. Resim yapan kimse. 3) Kokulu bir ot. Bir ülkedeki halkın bütünü. 4) Asya ile Avrupa arasındaki sınırı meydana getiren dağ sırası. Mezapotamya'da İlkçağ şehir devletlerinden biri. 5) Tersi, denizde de kullanılan bir uzunluk ölçüsü. Artvin'in ilçelerinden biri. 6) Romen rakamlarında elli sayısını gösterir. Ağa kelimesinin bir başka söylenişi. «M» harfinin adı. 7) Bir Doğu Afrika ülkesi. Kur'an'ın bölünmüş olduğu 114 bölümünden her biri. 8) Asker. İlgilendiren. Portakal renginde bir cins hayvan. Köpek, kedi gibi çok memeli hayvanların yavrusu. Bir emir. Beyaz.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Akla uygun, akıllıca. Defa. 2) İran'ın kuzeyinde yaşıyan bir Türk topluluğu. 3) Sayıları göstermek için kullanılan sayılardan her biri. Bir nota. 4) Romen rakamlarında 1000 sayısını gösterir. Vilâyet. Avuç içi. 5) İçinden su akıtmak için yeri kazarak meydana getirilen açık oluk. Bir dinin öğrenilmesi gereken inançlarının ve tapınma kurallarının topu veya bunları toplayan kitap. 6) Bir nota. Kabaca «evet». At yavrusu. 7) Er. Bir nota. 8) Peynir turşu, asma yaprağı gibi yiyeceklerin bozulmaması için, içinde tutuldukları tuzlu su. 9) Özellikle çay için su kaynatmaya yarayan ve ocağı kendi içinde bulunan kap. Arapça «su». 10) Genel. Tersi, dördül.

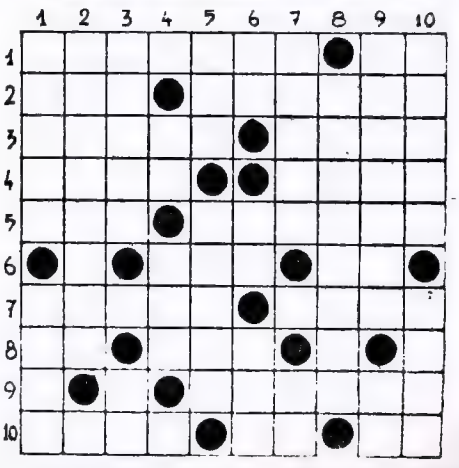

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) EVRENSEL. 2) SAAT. OSAKA. 3) KAMER. KRAS. 4) İDARECİ. İK. 5) NE. ADA. 6) OZAN. SAMET. 7) ANAYURT. 8) AR. ZİRAAT. 9) YASİN. KLAN. 10) ARİLER EKİ.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) ESKİMO. AYA. 2) VAAD. ZARAR. 3) RAMAZAN. Sİ. 4) ETER NAZİL. 5) REN. YİNE. 6) SO. CESUR. 7) ESKİ. ARAK. 8) LAR. AMTALE. 9) KAİDE. TAK. 10) KASKATI. Nİ.

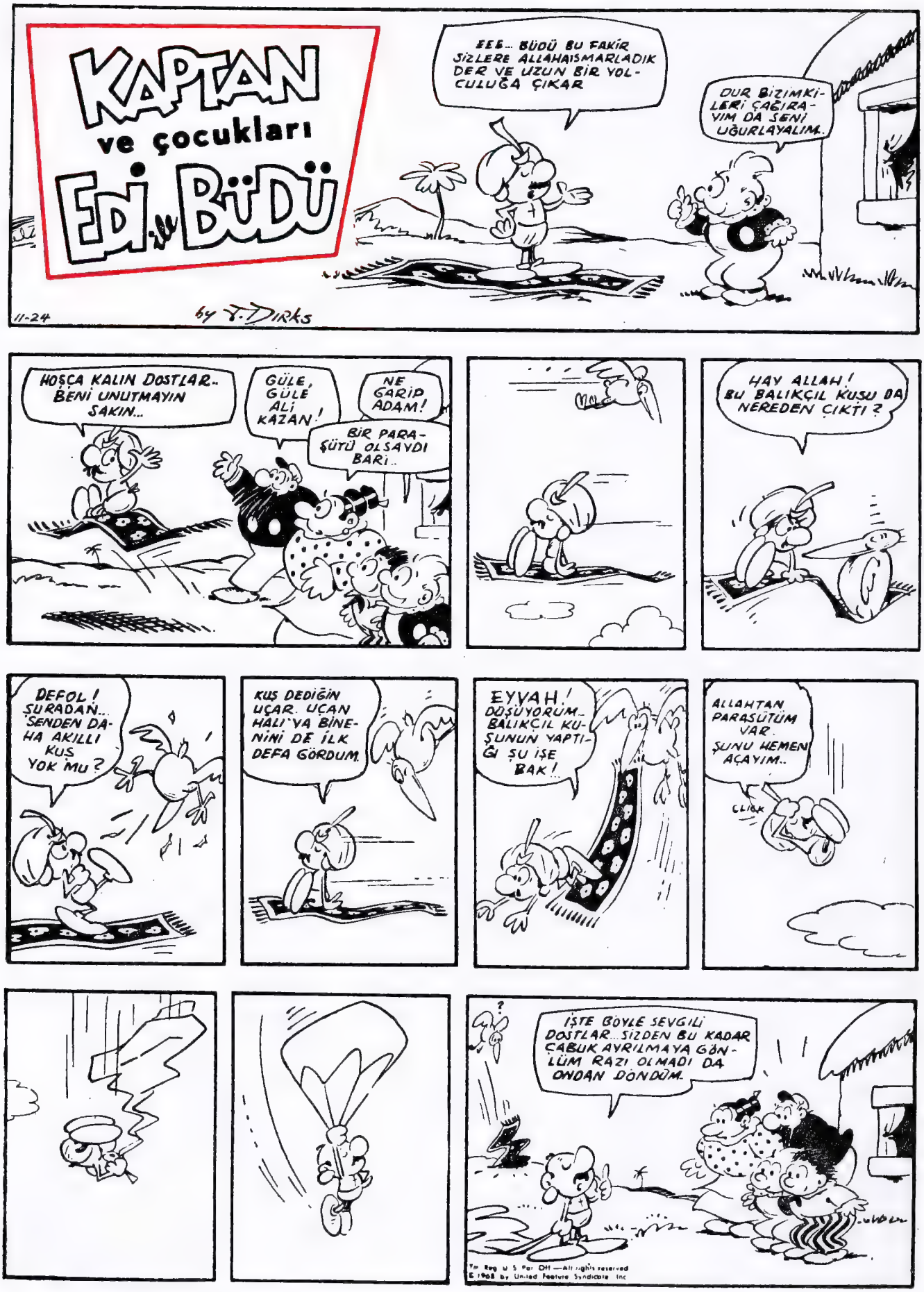
KAPTAN
ve çocukları
EDİ ve BÜDÜ
EEE... BÜDÜ BU FAKİR SİZLERE ALLAHAISMARLADIK DER VE UZUN BİR YOLCULUĞA ÇIKAR
DUR BİZİMKİLERİ ÇAĞIRAYIM DA SENİ UĞURLAYALIM.
11-24
by F. DIRKS
HOŞÇA KALIN DOSTLAR.. BENİ UNUTMAYIN SAKIN...
GÜLE, GÜLE ALİ KAZAN!
NE GARİP ADAM!
BİR PARAŞÜTÜ OLSAYDI BARİ..
HAY ALLAH! BU BALIKÇIL KUŞU DA NEREDEN ÇIKTI?
DEFOL! ŞURADAN... SENDEN DAHA AKILLI KUŞ YOK MU?
KUŞ DEDİĞİN UÇAR. UÇAN HALI'YA BİNENİNİ DE İLK DEFA GÖRDÜM.
EYVAH! DÜŞÜYORUM. BALIKÇIL KUŞUNUN YAPTIĞI ŞU İŞE BAK!
ALLAHTAN PARAŞÜTÜM VAR. ŞUNU HEMEN AÇAYIM..
CLICK
İŞTE BÖYLE SEVGİLİ DOSTLAR... SİZDEN BU KADAR ÇABUK AYRILMAYA GÖNLÜM RAZI OLMADI DA ONDAN DÖNDÜM.
Tm Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc.

bu hafta doğan KARDEŞLER

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

(Odense - 2.4.1805)

Dünyaca tanınmış bir Danimarka'lı şair ve romancıdır. Çocuklara ait eşsiz masallar da yazmış ve bu masallar bütün dünya dillerine çevrilmiştir. 1875'te ölmüştür.

BERRİN ERDOĞAN — İstanbul — 31.3.60
MURAT ÖNDER — İstanbul — 31.3.56
HALÛK KARABULUT — Ankara — 5.4.58
SOSİ VIRTANESYAN — İstanbul — 2.4.58
OYA BAĞ — İstanbul — 1.4.58
FERDA MAKARACI — Ankara — 31.3.59
HANİFİ AĞSAKAL — Konya — 3.4.59

MERAL ÇATALOĞLU — Ankara — 2.4.55
★METİN DEMİRCAN — İstanbul — 2.4.57
★AYSENUR KÖKÇÜ — Adapazarı — 2.4.60
FEZA OSTROVA — Ankara — 4.4.61
SERDAR AKER — Iğdır — 1.4.55
ALTAY AYBERK — İstanbul — 1.4.57
★MAHİR ÖZBAYRAÇ — İstanbul — 31.3.58

AHMET SAĞLAM — Denizli — 1.4.57
MİNE OK — Denizli — 1.4.55
SELİM ÖNYOL — İstanbul — 3.4.56
★M. HUCUMENOĞLU — Elâzığ — 6.4.56
SEVİNÇ UYGUN — Zonguldak — 1.4.62
SEMİH ULU — Ankara — 3.4.61
EKREM ÇETİNKAYA — İstanbul — 1.4.60

★DİLEK ONKAL — İstanbul — 31.4.61
SERAP ARICAN — İstanbul — 1.4.58
MERAL DİNÇER — Adana — 3.4.61
MESUT DEĞER — Ankara — 4.4.63
GÜLAY DUNDAR — Ankara — 1.4.57
NECİL HIZ — İstanbul — 5.4.56
★SEVKET DERELİ — Ankara — 31.3.55

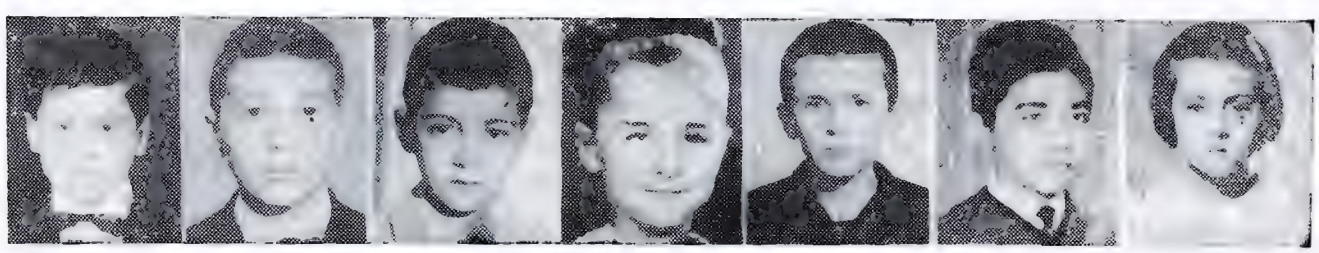

MEHMET MAÇIN — Diyarbakır — 4.4.60
VECDİ SEZEROĞLU — Trabzon — 6.4.56
★HALDUN UYAK — Edirne — 31.3.60
FERDA ÖZMERT — İstanbul — 3.4.62
SELÂHATTİN AYDIN — Eskişehir — 3.4.57
Y. RAMAZANOĞLU — Ankara — 5.4.55
★BAHAR KÖKSAL — Ankara — 5.4.56

(Devamı 18 sayfada)

ISSIZ ADA

5

ALİŞ MAVİŞ

YAZAN-ÇİZEN SEDAT

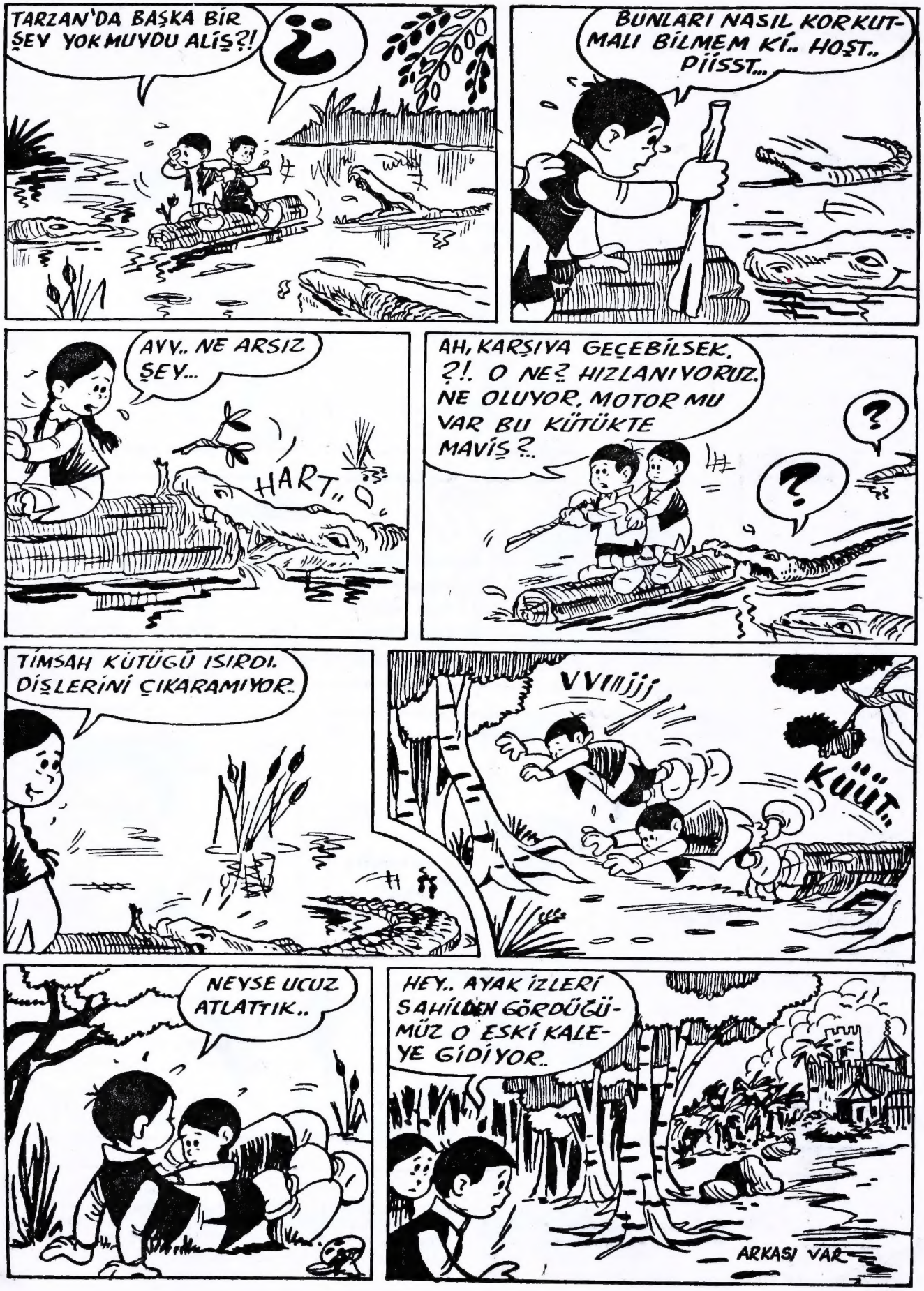
TARZAN'DA BAŞKA BİR ŞEY YOK MUYDU ALİŞ?!
¿
BUNLARI NASIL KORKUTMALI BİLMEM Kİ.. HOŞT.. PİİSST...
AVV.. NE ARSIZ ŞEY...
HART..
AH, KARŞIYA GEÇEBİLSEK.
?! O NE? HIZLANIYORUZ. NE OLUYOR, MOTOR MU VAR BU KÜTÜKTE MAVİŞ?..
?
?
TİMSAH KÜTÜĞÜ ISIRDI. DİŞLERİNİ ÇIKARAMIYOR.
VVIIIJJJ
KÜÜT..
NEYSE UCUZ ATLATTIK..
HEY.. AYAK İZLERİ SAHİLDEN GÖRDÜĞÜMÜZ O ESKİ KALEYE GİDİYOR..
ARKASI VAR

OKUYUCU KÖŞESİ

İSMAİL TÜRKMEN: Özel Türk Koleji II - M No. 1724, Köprü İZMİR. **(Batı müziğinden hoşlanıyor. Pul biriktiriyor ve değişmek istiyor.)**

ARİF BALKANLI: Olgunlar sokak No. 39/4, Yenişehir ANKARA. **(16 yaşında lise öğrencisi. Basketbol ile yakından ilgileniyor. Yaşıtlarıyla çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor.)**

EDİP ÖREN: Olgunlar sokak 41/8, Yenişehir — ANKARA. **(15 yaşında lise öğrencisi. Yaşıtlarıyla çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor.)**

KEMAL TURANLI: Olgunlar sokak No. 41/6 Yenişehir — ANKARA **(16 yaşında lise öğrencisi Müzikle ve sporla yakından ilgileniyor. Yaşıtlarıyla mektuplaşmak istiyor.)**

ORHAN PARLAR: Molla Şeref Mah. Sarı Musa sokak Menekşe Apt. II/1. Haseki İSTANBUL **(Edebiyat resim ve müzikle ilgili konularda mektuplaşmak istiyor.)**

TAYFUN ZORLUEROĞLU: Hanedan Mah. 173. sokak No. 18 — ADANA **(Pul koleksiyonu yapan Türk ya da yabancı bir arkadaşla Türkçe ve İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

TUNCER ÖNCÜ: Bâli Paşa Cad. Aile sokak No. 1, Fatih İSTANBUL. **(16 yaşında Batı müziği hayranı kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

UÇURTMAM

Gökte bir martı gibi
Süzülüyor uçurtmam!
Üzgün, ümitsiz ne var ki,
Çünkü elimde ipi.
Uçuyor hırslı hırslı,
Rüzgâr var çünkü.
İpi elimden kurtuluyor,
Uçurtmam rüzgârla doluyor...
Birden rüzgâr diniyor,
Uçurtmam, yüzü asık,
İki yana yalpa vurup
Uçurtmam yanıma iniyor...

MURAT BALKIR
(Saint - Joseph Lisesi, Hazırlık II, Kadıköy - İSTANBUL)

GECE

Artık gece oldu,
Yıldızlar pırıl pırıl,
Ay çoktan doğdu,
Her taraf gölgeyle doldu.

Her taraf çok sessiz,
İnsandan yok hiç iz.
Çocuklar uykuya dalmış,
Pek az ışık kalmış...

TANJU AKÇAGÜNER
(Zafer İlkokulu, 3/A öğrencisi ÖDEMİŞ)

OKULUM

Sabehleyin erkenden
Okuluma giderim,
Zil çalınca sınıfıma
Sevinç ile girerim.

Bana ışık veren
Öğretmenimdir benim,
Okumayı yazmayı
Ben orada öğrenirim.

ŞERİF ERTÜRK (Rüstempaşa İlkokulu, 3/C öğrencisi - BEYPAZARI)

CİCİANNEM

Ne zaman baksam,
Pencerenin önünde
Büyükannem.
Parmağında sigarası,
Kahvesi bir elinde,
Dışarıya bakar.
Aklından neler neler geçer...
Büyükanneciğim!
Benim bir taneciğim!..

ZERRİN CECELİ (Ankara Koleji öğrencilerinden - ANKARA)

AH, ŞU BÜYÜKLER!..

Ah, şu büyükler...
Oyun oynama!
Soğuk su içme!
Fazla konuşma!
Sen karışma!
Ayak altında dolaşma!..
Ya ne yapsın küçükler?..

TACAR ÇAĞLAR

YURDUM

Benim biricik yurdum,
Ekmeğim, suyum!
Doyamam toprağına,
Sana bütün varlığım feda.

ERDOĞAN VURAL
(Nişancı Ortaokulu, 2/B
Eyüp - İSTANBUL)

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

GÜL BİLGİN (Siirt - 2.4.59), ÖZCAN SES (Niğde - 1.4.53), ATTİLÂ BAŞ KONAK (Ankara - 6.4.60), ENDER BOZANOĞLU (Eskişehir - 3.4.57), HALÛK DENİZ (Eskişehir - 2.4.59), ALİ GÖÇMEN (Osmaniye - 1.4.55), BERRİN ALICI (İstanbul - 2.4.61), NİLÜFER SAD (İstanbul - 6.4.58),

(Başlarafı 15. sayfada)

✱METİN ŞİMŞİT (Siirt - 1.4.60), YAVUZ İLKKURŞUN (Ankara - 2.4.62), HATİCE TANYEL (Eskişehir - 3.4.60), ZERGÜN GNER (Gelibolu - 31.3.56) ✱TUNA BALKAN (Manisa - 31.3.57), ATTİLLÂ GÜNGÖR (Bor - 3.4.56)

NOT: Resimler ve isimler geliş sırasına göre yayımlanmaktadır. **(✱)** işaret iller kur'ada doğum günü hediyesi kazanan kardeşlerdir.

Kuruluşundan
beri yayınladığı
çocuk dergisi
ve ikiyüzden fazla
çocuk kitabiyle,
çocuk kültürüne
hizmet eden
ve çocuk eğitiminde
ana-babalara
yardımcı olan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Y 70 (MORAN - 226) — 135

DR. RAY KORUNMAK İÇİN SÜRÜNEREK GİTTİ...

SİLÂHI GETİRDİ
BEN BU İŞİ ÇOK TEHLİKELİ GÖRÜYORUM, KAPTAN!
KORKMA DR. BİR ŞEY OLMAZ, IŞINI EN DÜŞÜK DERECEYE AYAR ET!

TEHLİKELİ YERDEN UZAKLAŞIRKEN...
ALTIN TOHUMU YAKINDAN TANIYAMADIK...
TANIDIĞIMIZ KÂFİ GERİ DÖNELİM!

GEVŞEDİ... KOLUMU KIPIRDATABİLİYORUM..
KOLLARIMIZI ZORLARSAK KURTULURUZ...

AMA..
BAK! KAPTAN, YER YARILMIŞ!
BİZİM TANK BU TOPRAKLARA AĞIR GELDİ..

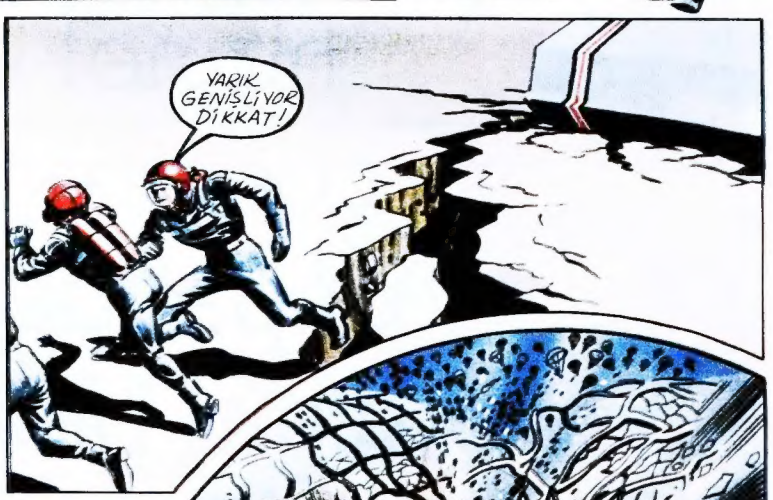
YARIK GENİŞLİYOR DİKKAT!

EYVAH! BÜTÜN BAHÇE ÇÖKÜYOR

AHH!

(Devamı var)